

Šiame numery:

Dainų šventė — lietuvių tautos kultūrinį lobių atskleidimas.

Reikia budėti visur.

Ar Milašius yra mūsų laikų žmogus?

Poezija: japonų haiku.

Opera, nulėmusi Verdžio kūrybinę ateitį.

Jurgio Jankaus laiškas iš Rochesterio.

Skulptorė Elena Kepalaitė

Phoenix galerijoje.

Dainų šventė — lietuvių tautos kultūrinį lobių atskleidimas

Tobuliausias Dievo tvarinys žmogus ne tik kalba, bet ir dainuoja. Jis dainuoja ir džiaugsme ir liūdesyje. Ir gimstant, ir mirštant, ir dirbant, ir palydint į žygįs jam dainuojama. Daugelis sako: "Išsiverčiau, išsidaivavau, pasidarė taip lengva, gera ant širdies". Taigi, daina ir giesmė yra žmogaus sielos kalba.

Juo turtingesnė, didesnė tautos dvasinė kultūra, juos jos tautosaka — folkloras turtingesnis kokybe, gausnis kiekybe. Tai pasiekama ne per dešimtmečius, bet per šimtmečius ir tūkstančius metų.

Lietuvių tauta gali didžiulius savo tautosakos: dainomis, pasakomis, legendomis, padavimais, mįslėmis ir patarlėmis. Tai kurta tūkstančiais metų. Kartą iš kartos senovėje ši lobis pagarbiam perimavo, papildydavo ir perduodavo aišniais, "čiūčia liūlia, mažutėli, a, a, a, miegok, kūdikėli"... "Kai aš mylėjau kaime mergelę,ėjau lankyti kas vakarėlį"... "Kai ašėjau per ūlyčią"... "Gul motulė ant lentelės, oi, oi, oi"... "Kai ašjojavu į karūžį"... "Sugrįžo žirgelis be kamanėlių, negrįžo mano mylimas berniškis"... "Perkūne, Dievaiti, nenušok į žemaitį..." dar ir dabar skamba mūsų ausyse.

Lietuvių daina lydėdavo ir darbą, ir poilsį, ir karą. Lietuva dainų kraštas. Kai mūsų bajorai nutauto: vienį nuėjo su lenkais, kiti su rusais ar vokiečiais, teliko tik pilksermėgiai, vyžoti, naginėti, drobiniais marškiniais ir milėliais prisidengę baudžiauninkai, kaimynai galvojo, kad šit tauta jau išmirimo išvakarėse.

Užtat vokiečiai ir suvokietėję prūsai susirūpino kaip nors išgelbėti tų "mirštančių būrų" liaudies kūrybą. Vokiečių poetai J.G. Herder'is, G. Lessing'as ir kt. at-

kreipė Europos dėmesį į lietuvių tautos dainų grožį. O A. Schleicher'is (1857 m.) jau išleido studiją apie lietuvių tautosaką. A. Leskien'as, F. K. Brugmann'as ir kiti paruošė dar tobulėnes studijas. J. W. Goethe, G. Nesselmann'as ir jų amžininkai domėjosi taipgi lietuvių dainomis.

Pagaliau jau ir patys lietuviai (S. Stanevičius (1799-1848), L. A. Jucevičius, S. Daukantas, ar J. Basanavičius, L. Rheza, dr. V. Kudirkas ir kiti) pradėjo rinkti tautosaką ir leisti knygas.

Ypač dideliu mastu pradėjo rinkti lietuvių dainas broliai Juškos (išleido 1882 m. dainų rinkinį "Lietuviškos dainos"). Net suomis R. Niemi su kun. Sabaliausku rinko Lietuvoje lietuviškas dainas ir surinko 3500 dainų su 1500 melodijų. Nepriklausomos Lietuvos laikotarpyje (1918-1940) tautosakos rinkimas buvo organizuotas ir centralizuotas. Buvo įsteigtas Tautosakos archyvas su apmokamu personalu. Jis organizavo tautosakos rinkimą ir jos rūšiavimą. Buvo į darba įjungtos beveik visos gimnazijos, aukštosios mokyklos, studentija ir kiti. Taipgi buvo pasiūti žmonės į užsienį studijuoti tautosakos mokslų. Iš jų pažymėtinas Austrijoj baigęs specialius mokslus dr. J. Balys. Lietuvoje jis kurį laiką buvo Tautosakos archyvo direktorius. Ten jis daug pasidarbavo. Ir į Ameriką atvykęs, tęsė čia tautosakos rinkimą ir jos tvarkymą. Parašė kelis tautosakos mokslo veikalus. Ir jaunojoje išsivijus kartoje jau ryškėja nauji šios srities darbininkai. Okupuotoje Lietuvoje taipgi tautosakos rinkimas bei jos nagrinėjimas nėra apleistas.

Lietuvos kompozitoriai yra suharmonizavę daug mūsų liaudies dainų. Mūsų chorai nuo 1905 visai dainuoja. K.M. Ciurlionis, Sasnauskas, S. Šimkus, J. Gruodis, Tallat-Kelpša, K. Banaitis, K. Kaveckas, J. Švedas, A. Mikulskis, Vl. Jakubėnas, J. Žilvičius, D. Lapinskas ir kiti yra sukūrę daug dainų, panaudojant joms liaudies motyvus.

Liaudies kūryba yra lietuvių tautos dvasinis turtas. Čia ir dabar tebesilaiko tautos gyvybė. Lietuvių tauta tol bus stipri ir gyva, kol lietuvių kalba ir daina skambės po šiais plačiaisiais.

(Nukelta 2 psl.).

AR MILAŠIUS YRA MŪSŲ LAIKŲ ŽMOGUS?

VYT. BAGDANAVIČIUS, MOC

1. Paskaitykime dar kartą "Miguel Manarą"

Prisipažinkime, kad, pirmą kartą jį skaitant, rašytojas mums paliko kai kurių neaiškumų, prie kurių neturėjome progos sustoti. Pradėkime šį kartą skaityti "Miguel Manarą" nuo pabaigos. Tam yra šiek tiek prasmės. Tai darykime ne dėl to, kad jo pabaiga mums būtų labiau sava, bet dėl to, kad pabaigos dėka visas Milašiaus kuriamas pasaulis įgaūtų daugiau vieningumo. Šeštame paveiksle Donas Miguelis, buvęs ištirkėlis, vėliau doros šeimos vyras, dar vėliau tikintysis atgailotojas ir stebukladaris, išgyvenęs psichinius žemės dvasios prieštarpus, yra pašaukiamas dangaus dvasios. Penktajame paveiksle Miguel Manara, pasakęs pamokslą, padaro stebuklą, išgydydamas stabo ištiktąjį. Ketvirtajame paveiksle jis ateina daryti atgailos vienuolynas. Trečiajame paveiksle jis laidoja savo žmoną, bet savo širdyje išgirsta gimimo riksmą, kuris jį paskatina gyventi. Antrajame paveiksle jis pasipriešina kilniai ir giliai tikintįsai merginai, kuri, kaip jo žmona, reikšiasi ir kaip jo nuodėmių atleidėja. Pirmajame paveiksle Donas Miguelis, pokyliautojas ir ištirkautojas, išgirsta savo tėvo draugo pabaurimą ir patarimą pasipriešinti kilniai moteriai. Toks yra šios misterijos turinys, į kurį dabar bandykime pažvelgti giliau, atkreipdami dėmesį į atskiras jo sutinkamas temas.

2. Teisingumas ir praeikimas religijoje

"Miguel Manaroje" Milašius įglaudžia visą religinio gyvenimo plotį. Jis prasideda nuo praeikimo ir baigiasi apaštaliavimu. Praeikimas yra pseudo religinė apraiška. Ji yra teisingumo pažeidimo išdava žmonių gyvenime. Motinos praeikimas savo gemančiam sūnui Milašius

ne kartą mini šioje knygoje. Praeikimas teisingumas vienoje žmonių kartoje savo neigiamą vaidmenį užmeta ir kitoms kartoms. Tai net per daug ryškiai vaizduoja Faulkneris savo romanuose. "Miguel Manaros" pirmasis paveikslas yra nužymėtas visokių keiksmų. Tačiau pseudo religijai šioje misterijoje yra atstovaujama ne tiek praeikimo, kiek kitos nuotailės. Tai yra nuotaila žmogaus, kai jį apleidžia šėtonas. Ši nuotaila yra baisi. Žmogų tada apima begalinis nuobodulys. Būti apleistam veltinio yra baisesnė, negu būti apleistam Dievo, sako jis.

Tačiau šios misterijos veikėjas savo optimistinės atgailos dėka laimi tokią religijos sampratą, kuri yra Teisingumas (rašomas didž. raide), ne žaislas, ne siauraprotystė ir ne politiko rajumas ir ne kirmino šliaužiojimas. Bet vėl, prarasti šią palaimą yra taip baisu, kad autorius neranda šiam baisumui palyginimo su kitomis žmonių nelaimėmis. Palyginus su šia nelaimė yra nedidelė nelaimė būti motinos praeiktam; arba su nuotaila tėvo, jei jo sūnus yra gimęs iš jo priešų meilės; arba būti apleistam sūnui. Daug didesnė deja yra to žmogaus, kuris "apkęs Dievo grožiu, vietoje aistros verpetų liūliuoja tuščią nuobodį".

Daugeliui žmonių religija yra tik skausmas, teisingumas ir kerštas. Tokia religijos samprata pasižymi buvusio nusikaltėlio Johanes galvosena. Bet kai šis padaro išpažinimą, būdingai Dono Miguelio sampratai, kad Dievas yra meilė, jam įvyksta stebuklas.

3. Milašiaus pažinimo filosofija

Suprasti savo pažinimo paslaptis yra amžinas žmogaus rūpestis, kuris yra ypač gyvas mūsų laikais. Kaip laimėti tikrumą to, kas žmogui ateina į

Salvador Dalí (Ispanas, g. 1904) Šv. Kryžiaus Jono regėjimo Kristus Paveikslas yra Glasgovo Dalies muziejuje, allejus, 90% x 45% inč.)

galvą: kas yra tikra realybė, o kas tik pamėklė? Ir reikia pripažinti, kad pamėklių žmogaus gyvenime yra apstu. Tačiau ne viskas yra pamėklė. Tarpe pelų yra ir grūdų.

Kalbant apie "Miguel Manarą", šiuo atžvilgiu klausimą reikėtų išreikšti šitaip: kuo remiasi Dono Miguelio atsivertimas, jo įtikėjimas Dievu, jo uolus gyvenimas tikėjimu, jo atgaila ir pagaliau jo stebuklas?

Atsakymą į šį klausimą gal-

būt galima rasti V paveikslo Pirmojo vienuolio vertinime Dono Miguelio pasakoto pamokslu. Pagrindinė vertybė, dėl kurios šis pamokslas yra toks geras, yra nekas kita, kaip "paprasta kalba". Ji "užtvindo dangaus palaimą žmogaus širdį". Tai, atrod, yra raktinė realybė visam šios misterijos vyksmo supratimui. Šio didvyrio veiklos variklis nėra pasamones gėlmė, nėra iškilminga deklamacija, kuri čia yra vadinama "asių plepalais". Nepatinkamą kalbą aptaria Ant-rasis vienuolis, sakydamas, kad nežabotos kalbos įkarštis, nors jis yra mums labai malonus, tačiau "nepriylgsta gerai atseiktos (kalbos) tvarkos".

Tai pastebėjus, galima lengviau suprasti, kodėl I paveiksle Dono Miguelio tėvo draugo kalba paprasčiausiai paveikia jį tiek, kad jis pasuka dorinio ir religinio atgimimo keliu. Vargiai ar tokie paprasti žodžiai dangaus palaima užpildytų mūsų laikų ir nuotailių žmogų.

Mūsų žmogus yra pasidavęs ypačiai skeptiškam ne tik kito žmogaus pasakoto žodžio atžvilgiu, bet ir savo paties pažinimo atžvilgiu. Pats būdingiausias mūsų laikų logikos tyrinėtojas Wittgensteinas yra kartu ir didžiausias kalbos reikšmės skeptikas. Kalba, jo manymu, kažką sako, bet ir nepasako. Kalboje glūdi kažkoks prieštaravimas, ir ji pati sau yra paslaptis. Kal-

ba dėl to kažką užmena, bet nepateikia. Dėl to ką nors sakantis žmogus, pasak Wittgensteino, yra panašus į žmogų, kuris pata yra perkopęs sieną, bet yra nustumęs kopėčias, kuriomis kitas galėtų užkopti. Kitas turi statyti savo kopėčias. (Pal. Pierre Hadot, Reflection on the limits of language, Cross Currents, Quarterly, 1970 žiema, 39-54 psl.) Milašius yra visiškai priešingybė šitokiam kalbos reikšmės supratimui. Jam kalba yra pilnaprasmiškas žmogiško gyvenimo realybė.

4. Milašiaus žmogiškoji tikrovė

Su krikščionišomis rašytojais dažnai ta sunkenybė, kad jie, ryškindami Dievo malonės palaimą, žmogišką gyvenimą pavaizduoja kaip nerealią laimę. Ne toks yra Milašius. Jo mistinė palaima ne tik neužtemdo gyvenimo realizmo, bet ne kartą ne tik nuogai, bet ir grubiai jį pavaizduoja. Taip buvusio nusikaltėlio Johanes gyvenimo apibūdinimas keliuose eilutėse yra sutelkęs tiek tragiką, kad jos užtektų plataus masto kriminaliniam romanui. Jis pradedą ištirkautojančio kunigo tikėjimo skelbimu ir baigiasi plėšikavimu dėl šeimos pragyvenimo.

Dono Miguelio tragika yra tokia pat plačiaakė. Ją išryškina žemės dvasia paskutiniame savo užsiuolime. Ji nori Doną Miguelį grąžinti atgal gyvenimo tragikai, iš kurios jis yra išsivadavęs. Visas šis ilgas pasisakymas yra būdingas pasityčiojimui iš žmogaus gyvenimo. Žemės dvasia Doną Miguelį vadina ir savo meilužiu, ir savo ponu. Ryškiausios išraiškos šio dvasia pasiekia, kai jį apibūdina būsimus jų vaikus:

"Kiekvieno lūpose bus melas, o visų širdyse stypės mirties troškimas. Stipriausias ir rajasias mūsų stinūs karalium taptė, O pats silpniausias ir sukliausias kunigu išeis". (92p.)

Kaip Donas Miguelis ginasi nuo šio priešmirtinio puolimo? Jis ginasi tuo pačiu metodu, kaip ir pirmąkart, išsilaisvindamas iš ištirkautojo dvasios. Jis remiasi Dievo žodžiu, jo pažinimu ir jo išmintimi. Pats girdejas Dievo žodžio yra pagrindinė jo atrama.

Šie Milašiaus vaizdai stovi ryškiai kontraste Paul Claudelio krikščioniškam gyvenimo vaizdui, kuris yra geras paties savo natūralumu. Claudelui dorovė yra lengvas ir natūralus dalykas. Tik nuodėmė, jo supratimu, yra pasirinkimas sunkaus kelio krypties. Tai Claudelis ryškina savo plačioje, giliai optimistinėje misterijoje "Silkinis batelis". Paul Claudelis seka optimistinę prancūziškos krikščionybės sampratą tradiciją, pradėtą Chateaubriand'o "Krikščionybės genijuje", ir ją prasmingai pratęsia ir pagilina. (Nukelta 2 psl.)

Salvador Dalí (Ispanas, g. 1904) Paskutinė vakarienė Paveikslas yra National Gallery of Art rūmuose, Washington, D. C., allejus, 65% x 105% inč.)

Ar Milašius yra mūsų laikų žmogus?

(Atkelta iš 1 puslapio)

Milašius šiuo atžvilgiu yra visai kas kita. Jo krikščioniškosios opozicija. Ši tikrovė yra užgulta praeities. Ir šis praeities siekis labai arti Dono Miguelio asmens. Lūdesio valandoje net apie savo motiną jis drįsta išsireikšti:

"Prakeiktas tebūnie meilumas tavo
O tu, kuri skausmus mane
pagimdei!
Prakeiktas tavo jėgos
Ir krūtys tebūnie prakeiktos,
O tu, kur davei man šitą
graudų kūną, širdį vienišą".
(49 p.)

Dėl to, pradėdamas savo atgailą, Donas Miguelis prašo apginti jį nuo jo paties. Šitoks dramatiškas ir pilnas didelės įtampos Milašiaus gyvenimo supratimas mums yra per aštrus. Jo įtampos skalė ypač išryškėja, kai mes turime prieš akis jo tikėjimo pažinimo lengvumą ir jo natūralaus gyvenimo supratimo priešingumą krikščioniškam pažinimui. Mes visus dalykus imame daug paprasčiau ir daug ramiau, be to, koks didelės įtampos tarp gyvenimo praeities ir dieviškos palaimos.

Tačiau, iš kitos pusės, Milašius labai vertina tai, kas tikra. Pagrindinė naujos laikysenos atrama, kurios Abatas moko Doną Miguelį, yra tikrų dalykų meilė. Ir kai šis pasisako, kad ir jis jėško realiųjų dalykų, tarp jų užsimiega pokalbis ir bendradarbiavimas. Tikroji realybė yra ne ta, dėl kurios paprastai verkiam. Norint patirti tikrąjį dalykų svorį, reikia ir smalsumo ir brandumo. Šiam uždaviniumi nepasitarauja praeitis. Abatas moko Doną Miguelį neišsivarginti dalykų, kurių jau nebėra, ir neugdyti savyje dėl jų sielvarto.

5. Meilės tema

Visai čia vaizduojamai sąrangai vadovaujama meilės tema. Ji prasideda neatsakinga ištverkaujančio meile, pereina į šventos žmonos meilę, o jai mirus, reikiama vienuoliško gyvenimo pastangose. Penktame paveiksle ji apsisavina aplaisto žmogaus meile, ir kai šis savo ruožtu išpažįsta, kad Dievas yra meilė, jam įvyksta stebuklas. Toks yra meilės kelias šiam meilės kūrinyje. Ji prasideda nuo erotikos ir eina iki aukštųjų dorinių pasireiškimų.

Paties Milašiaus asmeninė laikysena erotikos atžvilgiu, atrodo, išreiškia Dono Ferdinando žodžiais:

"Jaunystėje ir aš mylėjau merginą,
nesuvedžiojau, nesutychiojau ir neapleidau jų,
tačiau mylėjau, jų geidžiau".
(27 psl.)

Daug žemesnė yra Dono Miguelio pradinė laikysena erotikos atžvilgiu. Įgavimui jam paaiškinti dvi tiesos meilės srityje. Viena, kad meilė gali būti melaginga, save apgaudinėjanti apraška, antra, kad meilė gali būti ir nuodėmė. Donui Migueliui jo paties meilė atsistoja klausimo ženkle: "Aš esu Manara, kurs meluoja, jeigu sako: myliu" (87 p.). Dvasia tyčiojasi iš mergaitės, kuri nesupranta. "Kaip meilė gali būti nuodėmė!" (91 psl.).

Dono Miguelio pasipiršimas vedybiniam gyvenimui yra greičiau sakramentas, negu aistra. Pasak Kierkegardo, Liuteris į moterystę norėjo pažvelgti kaip į pakaitalą celibatui. Tačiau Milašiui moterystė neatstoja celibato. Jo žmona miršta, o jis pasuka celibatininko keliu. Tuo

Georges Rouault (prancūzas, 1871-1958)

Pieta

6. Atgaila

Meilė, pasilikdama neaparta šioje Milašiaus sąrangoje, reikiama tuo, kas paprastai vadinama atgaila. Meilė yra matuojama kantrybe. Dėl to Abatas, įveddamas Doną Miguelį atgailos gyvenimui, sako, kad meilė ir skubotumas yra blogas derinys.

Jeigu kiltų klausimas, kas yra tas dalykas, kuris atveda žmogų atgailos gyvenimui, tai atsakymas būtų, kad tuo dalyku yra ne kas kita, kaip tikrosios realybės meilė. Kai Donas Miguelis pasisako, kad jis jėšk tikrų dalykų, prasideda jo atgailos kelias. Ta jo jėškoma tikrovė siekia iki amžinybės.

Atgailos tema modernioje literatūroje yra ypač išryškinta anglijo poeto T. S. Elioto. Galima sakyti, kad visų jo dramų ir daugumos eilėraščių pagrindinė tema yra atgaila. Elioto kūryboje atgailos tema įgauna labai plačių ir gilių įvalgų. Savo dramoje "Family Reunion" jis vaizduoja žmogaus sąžinės savibūdį, kai jis pamato savo neigiamo noro pasekmes, nors nebūdamas realiai nusikaltėlis. Tai įvyksta tada, kai vyras, nenorėdamas savo žmonos, pamato, kad jo žmona žuvo ar nusizūdė. Tada jis suvokia save kaltu, užtat ir pasirenka atgailotojo kelią.

Gilių atgailos įvalgų T. S. Eliot turi daugiau negu Milašius. Tarp jų tačiau yra nemaža panašumų. Jau pati drąsa šią temą grąžinti literatūrai šiuos abu rašytojus sugretina.

Kai tariame atgailos žodį, tuoj kyla mintis, kad atgaila yra sinonimas skausmo, gėlos ir net depresijos. Bet Milašius, kaip tik laiko savo uždavinį išlaisvinti atgailos sampratą nuo neviltingos ir skausmo sinonimo.

Atgailos priešingybė skausmui yra labai ryškiai paaiškinta "Miguel Manaros" trečiame paveiksle. Žemės dvasia savo plačia kalba čia stengiasi įtikinti Doną Miguelį, kad jis yra skausmo sūnus ir kad tokiu jam reikia ir pasilikti. Tačiau Manara labai energingai atsisako šio skausmo sūnystės ir atgimimo imasi kultivuoti Abatas ketvirtame paveiksle. Jis atpratina Doną Miguelį nuo "išgalvojimo" jo dalykus, kurių jau nebėra, kurie yra nerealiai. Dievui reikia ne žmo-

gaus skaudaus išgyvenimo, bet jo paties.

Atgailos padarinys yra žmogaus išsilaisvinimas iš savo paties neoriginalaus Aš. Donas Miguelis atvyksta pas Abatą išsilaisvinti iš savęs paties. Šio išsilaisvinimo padarinį Abatas aptaria šiais žodžiais: tu galėsi laisvai kalbėti pasaulio sielai apie medį, vandenį, metalą; tu kalbėsi vėjo balsu ir mylimos moters balsu. Kai šio laisvumo Donas Miguelis pasiekia ir panašiai pakalba savo pamoksle, jis daro stebuklus.

7. Kuo Milašius mums svetimas?

Berods kiekvienas, beskaitydamas "Miguel Manarą", išgyvena jausmą, kad čia vaizduojamame pasaulyje kažko trūksta, ką mes paprastai randame mūsų skaitomose grožinėse knygose. Čia nėra kažko, ko lyg reikėtų. Jeigu save giliau paanalizuotume, pastebėtume, kad čia nėra to, ką vadiname naujumu, intuityja, pasąmonės išgyvenimu. Čia nėra skeptiško požiūrio į visus sutinkamus dalykus. Čia yra apstu patirties ir prasmės, bet nėra filosofinio skeptiškumo. Čia trūksta tos tarpinės būsenos, kuri vieną žmogaus dvasios būklę pakeičia kita. Ką Milašius mato, jis mato labai aiškiai, be jokio rūko. Ko jis nemato, ar tiksliau sakant, ko jis nežino ar kuo jis netiki, apie tai ir nekalba.

Dėl tos priežasties "Miguel Manaros" pasaulis nėra mistiškas populiaria šio žodžio prasme. Daiktai ir dalykai čia nėra apgaubti jokio rūko. Jei čia yra moteris ar nusikaltėlis, ar vienuolis ar atgailotojas, tai jis nėra visų pirma simbolis ko nors, aukštesnio ar žemesnio; jis yra tu, kuo jis yra. Šis Milašiaus realizmas yra ryškus ir kituose jo raštuose. Visur yra pastebimas jo nepadalytas dėmesys kiekvienam, nors ir menkiausiui, daiktui, kaip jam pačiam, vis tiek, ar tai būtų vanduo, ar smėlis, ar pakeičiamas, ar miesto aikštė, ar bažnyčia, ar bet kas. Tiesa, šie daiktai kartais, ir ne retai, nurodo į kitą aukštesnę ar žemesnę prasmę, tačiau savo tiesioginėse prasmėse jie niekada nepasiranda. Viskas, kas yra ir kas yra Milašiaus pažinta, kaip skambantis pinigais krinta į jo širdį. Jo pagarba konkrečiam pažinimui yra tokia didelė, kad jis kituose savo raštuose protinei konstrukcijai yra linkęs skirti mažiau reikšmės, negu tiesioginiam jausmui, kurio jis išgyvena medžiaginius ir ne medžiaginius dalykus.

Taip Dievas Milašiui, jeigu jis yra, jis jam yra pilnu ir visuotiniu realumu, ne kiek nepriemtytu, su visomis savo buvimą pasekmėmis. Šiuo savo metafizinio realizmo Milašius yra svetimas mūsų tautai ir mūsų laikui. Mūsų tautos ir mūsų laiko žmogus mėgėta kontempliuoti Dievą abejonės rūkose, ir mūsų laikų žmogus yra apgaubtas skepticizmo rūko pažinimo problematikoje. Paul Claudel tai vadina šiaurės dvasia ir ją prilygina meškinui, kuris taikstosi prie drėvės, pilnos medaus, bet ir vis bijo aplinkui skraidančių bičių. Šių mūsų nuotaiką teisingai apibūdina poetas Albinas Baranaukas, kalbėdamas apie mūsų nenorą palikti neviltingas pavėsis (Pig. Pasaga ir vyšnijos, 38 psl.).

"Miguel Manaros" personažų tarpe nėra tokios dvasios būklės kaip baimė. Visi personažai čia veikia savo gerumu ar blogumu, neklindomi jokio baimės išgyvenimo. Šis baimės nebuvimas Milašiaus personažuose yra, be abejo, jo aiškaus pažinimo padarinys. Jo pažinimo aiškumas juos išlaisvina iš baimės būsenos. Bet kaip tik ir šiuo atžvilgiu Milašius yra svetimas mūsų laikams. Mūsų lai-

(Atkelta iš 1 psl.)

Nepriklausomoje Lietuvoje beveik kiekvienas valstius, parapilą, pradžios, aukštesniosios ir aukštosios mokyklos, kariuomenės daliniai, akademijos, universitetai turėjo savo chorų ir orkestrus. Gyvavo opera. Kaimuose, mieste, visoje Lietuvoje daina buvo lyg kasdieninė duona, dvasinis maistas, be kurio lietuvius negalėjo gyventi. Laisvė ir daina žengė per Lietuvą kartu. Lietuvos dainų šventės įvyko 1924 m., 1928 m. ir 1930 metais. Rajoninės dainų šventės įvyko 1937, 1938 ir 1939 metais.

Bet ir praradus nepriklausomybę, lietuvių tauta nenustojo dainuoti. O Vakarų pasaulyje gyvenantieji lietuviai taipgi dainuoja savo tėvų ir kompozitorių sukurtas dainas, giesmes. Net ir primirę savo tėvų kalbą, jau kelintos kartos lietuvių daugelis dar lietuviškai dainuoja choruose.

JAV ir Kanadoje jau buvo keturios mūsų dainų šventės. Penktąją įvyksta: šiemet liepos mėn. 2 d. Toronto, Maple Leaf Gardens sporto stadijone, Kanadoje, 3 val. popiet. Laukiama per 1000 choristų iš visur, o žiūrovų tikimasi 10,000.

Tai bus didelė, prasminga lietuvių tautos kultūrinio lobio demonstracija — šauksmas kultūringos, senos tautos: "Ei pasauli, mes be laisvės nenurimsim".

Jonas Karka

Reikia budėti visur

Ne taip jau seniai, prieš keletus metus, mūsų akademikai sukėlė nemažai vėjo dėl "Encyclopaedia Britannica", kuri panaudojo tendencingus šaltinius, aprašydama Lietuvą. Dabar štai dirigentas Aleksandras Kučiūnas "Draugo" kultūriniam priede (sausio 21 d.) savo straipsnyje "Lietuviškoji muzika ir Vladas Jakubėnas" įterpė tokį sakinį: "Ironiška ir net pikta, kad žinomas, aukštos reputacijos angli kalba žodynas — enciklopedija "Grove's Dictionary of Music and Musicians" turi nemažą skirsnį apie latvių dainą, tuo tarpu apie daug senesnę ir būdingesnę lietuvių dainos meną nėra nė vieno žodelio". Tai gi, esam užmiršti pasaulio muzikos enciklopedijoje. Čia, atrodo, kitokia situacija, negu su "Encyclopaedia Britannica". Gal be blogos valios lietuvių dainos menas neapartas ir net nepaminėtas. Leidėjai tikriausiai neturi pakankamai duomenų. Bet mums tai didelis kultūrinis nuostolis, nes muzikinei enciklopedijai tylin, specialistų pasauly lietuvių liaudies dainos lyg ir nebūtų.

"Grove's Dictionary of Music and Musicians" yra profesionalų muzikų žinių šaltinis. Ne profesionalui jis visi nežinomas. Todėl gerai, kad dirigentas A. Kučiūnas jo trūkumą iškėlė ir visuomenę painformavo. Dabar JAV LB Krašto valdyba ir Kultūros taryba turėtų imtis iniciatyvos ir su mūsų muzikų specialistų pagalba daryti žygį, kad ši spraga būtų užpildyta. Jei bus sukrusta dabar, tai nauja "Grove's Dictionary" laida galėtų pasirodyti ir su lietuvių dainų apžinymu.

Mūsų dalia jau tokia, kad visur ir visada turim budėti. Ne vien tik politinėje srityje, bet ir kultūrinėje. Būtų gerai, kad ir kitų rūšių specialistai pasiektų dir. A.

ly dvasia yra konstatavusi savyje baimės būvumą, ir baimę, kaip žmogišką būseną, tyrinėja filosofinio mąstymo būdu. Milašiui tuo tarpu ir jo personažams šita problema nekyla.

Kučiūno pavyzdžiu ir keltų atvejus, kur nutylimi ar iškreipiami mus liečiantys faktai jų specialybės literatūroje. Stipri, profesionalinė kompetencija pagrįsta reikėja gali būti sėkminga ir mūsų tautai ne mažiau svarbi, kaip ir politinė akcija.

A.R.

RŪPESČIAI ELGAR NAMAIS

Anglai turėjo gal ir per mažai išgarsintą kompozitorių Edvardą Elgarą. Mirė jis 1934, o jo kūriniai plačiau garsinti pradėdami tik pastaraisiais metais. Ken Russell, paveiktas jo muzikos, net ir filmą apie jį pastatė.

Nemaža žymių kūrinių jis parašė, kai 1904 — 1911 metais gyveno Plas Gwyn, netoli Hereferdo. Dabar susigriebta, kad tas

namas, kuriame jis gyveno, turėtų būti itin brangus, kaip paminklas, o jis griūva jau, toks aplėistas, beveik griuvėsiai. Savininkai norėjo parduoti, bet varžytynėse niekas nebesirijo siūlyti nė 20.000 svarų (40.000 dol.) už tą triukštį pastatą. Tai sujudė jo muzikos gerbėjai, šaukėsi filminko Ken Russell pinigines pagalbos: norima nupirkti, atstatyti ir įrengti, kaip tarptautinį centrą, kuriuo naudotųsi Elgarą mėgstantieji muzikai.

Atstatyti ir įrengti? Kainuos tas malonumas apie 100.000 svarų.

Gyveno Elgaras Worchesteryje (ten ir mirė), ir net trys jo vardą nešiojančios organizacijos rūpinasi sudaryti kitą fondą kitoms namams įrengti.

b. kz.

DR. K. G. BALUKAS
Akufertija ir moterų ligos
Ginekologinė Chirurgija.
6449 So. Pulaski Rd. (Crawford Medical Building) Tel. LU 5-6446
Jei neatidėliojama skambinti 374-8004
Pirmia ligonius pagal susitarimą.

DR. VL. BLAZYS
PLAUCIŲ IR VIDAUS LIGOS
Marquette Medical Center
6132 So. Kedzie Avenue.
Val.: pirmad., antr., ketv. ir penkt. 9 iki 12 val. vakaro.
Šeštad. nuo 1 iki 3 val.
Pagal susitarimą.
Ofiso tel. WA 5-2670.
Resid. tel. Walbrook 5-3048.

Tel. ofiso HE 4-5849; rez. 388-2233
DR. PETER T. BRAZIS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
2434 West 71st Street
Val.: pirm., antr., ketv. ir penkt. 1:00 - 5:00 val. popiet. treč. ir šešt. tik susitarus.

Dr. Jonas G. BYLA-BYLAITIS
GALVOS IR STUBURO LIGOS
2838 West 63rd Street
Chicago, Illinois 60629
Tel. — 476-3409
Valandos pagal susitarimą

DR. EDMUND E. CIARA
OPTOMETRISTAS
2709 West 51st Street
Tel. — GR 6-2400
Val.: pagal susitarimą: pirmad. ir ketv. 1-4 ir 7-9; antrad. ir penkt. 10-4; šeštad. 10-3 val.

Ofis. tel. 735-4477; Rez. 246-2839
DR. E. DECKYS
GYDYTOJA IR CHIRURGE
Specialybė — Nervų ir Emocinės ligos.
CRAWFORD MEDICAL BLDG.
6449 So. Pulaski Road

DR. A. B. GLEVECKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Tel. — BE 3-5893
Specialybė Akių ligos
3907 West 103rd Street
Valandos pagal susitarimą

Ofiso tel. — PE 3-2220
DR. JANINA JAKSEVIČIUS
JOKSA
VAIKŲ LIGOS
2836 West 63rd Street
Pirmad., antrad., ketv. ir penkt. nuo 12 iki 2 val. ir nuo 5 iki 8 val. vak. Šeštad. nuo 1 iki 4 val.

Ofs. PO 7-0000 Rez. GA 3-7278
DR. A. JENKINS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
3944 West 63rd Street
Valandos pagal susitarimą

DR. K. A. JUCAS
DERMATOLOGIJĄ
CHIRURGIJĄ
5214 No. Western Avenue
1002 No. Western Avenue
Tel. skambina 12 valandų
439-4441 — 561-4605

Jei ligos ir būto tel. 632-1381
DR. FERD. VYT. KAUNAS
BENDROJI MEDICINA
1407 So. 49th Court, Cicero, Ill.
Kasdien 10-12 ir 4-7
Iškyrus treč. ir šeštad.

Tel. ofiso ir būto: OLYmpic 2-4159
DR. P. KISIELIUS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
1445 So. 50th Ave., Cicero
Kasdien 1-3 val. ir 6-8 val. vak. Iškylus trečiadienį.
Šeštadienis 12 iki 4 val. popiet.

Tel. REfiance 5-1811
DR. WALTER J. KIRSTUK
Lietuvius gydytojas
3025 West 50th Street
Val.: pirmad., antrad., ketv. ir penkt. nuo 12-4 val. popiet. ir 6-8 val. vak. Treč. ir šeštad. uždaryta.

DR. IRENA KURAS
GYDYTOJA IR CHIRURGE
KEDIKIŲ IR VAIKŲ LIGOS
SPECIALISTE
MEDICAL BUILDING
7156 South Western Avenue.
Valandos: Kasdien nuo 10 val. ryto iki 1 val. popiet.
Ofs. tel. RE 7-1168, rez. 239-2919

Ofs. HE 4-1818; rez. PE 6-9001
DR. J. MEŠKAUSKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Specialybė vidaus ligos
2454 West 71st Street
71-os ir Campbell Ave. kamp.
Val.: pirmad., antrad., ketv. ir penktad. 3 iki 7 v. p. p. Tik susitarus

OPTICAL STUDIO
VIOLETA KAROSAITE
7051 So. Washburn Ave. — Tel. 778-6706
Pritaikomi akiniai pagal gydytojų receptus.
Didelis akinų rūšių pasirinkimas.
Val.: pirm., antr., penkt. 10-5:30. Ketv. 1-3 v. vak. Šešt. 10-4 v. p. p. Trečiadienis uždaryta.

Tel. — 232-4336
DR. ROMAS PETKUS
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
Ofis.:
111 NO. WABASH AVE.
4300 NO. CENTRAL AVE.
Valandos pagal susitarimą.

DR. FRANK PLECKAS
(Kalba lietuviškai)
OPTOMETRISTAS
Tikrina akis. Pritaikomi akiniai ir "Contact lenses".
2618 W. 71st St. — Tel. 757-5140
Val. pagal susitarimą. Uždaryta treč.

DR. LEONAS SEIBUTIS
INESTY, POSLES IR
PROSTATO CHIRURGIJA
2656 W. 63rd Street
Val. antrad. nuo 1-4 popiet. ir ketv. nuo 5-7 vakare
Ofis. tel. 778-2880, rezid. 448-5545

DR. J. J. SIMONAITIS
GYDYTOJAS
Adresas 4255 W. 63rd Street
Ofis. tel. RE 5-4410
Residencijos tel. GR 6-0617
Ofis. val.: pirmad. ir ketv. ir penkt. nuo 1:00 iki 3:00 val. popiet.

Ofis. tel. HE 4-3123. Namų GI 8-6195
DR. V. TUMASONIS
CHIRURGAS
2454 West 71st Street
Val.: pirm., antrad., ketv. ir penktad. 2-5 ir 6-7 — iš anksto susitarus.

Tel. ofiso PE 6-6446
F. C. WINSKUNAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
3107 West 71st Street
Valandos: 1-4 val. popiet. Treč. ir šeštad. pagal susitarimą.

Ofs. tel. 586-3106; namų 381-3772
DR. PETRAS ŽLIORA
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
6334 So. Narragansett Avenue
Val.: pirm., antr., ketv. ir penkt. 2-7; šeštadienis pagal susitarimą

Perskaite "Draugą", duokite jį kitiems.

Tenai ir čia

(Atkelta iš 3 pusl.)

šnekos, kaip plataus ramiai nutekančio vandens. Apie vakar ir apie šiandien, apie viską ir apie nieką. Tik atverk ausis ir klausyk. Jeigu nutekėtų spragą dėl visko įterpti savo žodį, bus gerai, jeigu ne — nereikės ir to, kalba nenutrūks. Nebūdamas iš tų kalbinių, mėgstų tokius žmones. Iš jų vis kuo nors praturtėję. Jeigu jau ne sąmonėje, tai kažin kur giliai vis kas nors užsileka. Klausiant nenutrūkstamos kalbos riedėjimo ir pačiam save idomu stebėti. Ateina klausimai, abejonės, patvirtinimai, to, ką girdi, bet kai kalbos srovė nutrūksta, tai visi norėti įtarpei susipina su pačia kalba ir kartu su ja nuskęsta, kad vėliau ir labai besistengdamas nebegali atsimeinti, ko norėjai klausyti, ar ką ryžais įterpti. Žmogaus žinyno sandėlių gėmės dar taip mažai teišitirtos ir vargu ar bus kada ligi pat dugno išžiūrėtos, jog nežinia, ar kada nors tie, dabar mėginti klausyti klausimai ir nepertraukto kalbėjimo sukelto abejonės neišsoks aiškiai atsakymais ir tvirtais teigimais, kurių pradžia ir kažin kaip besistengdamas nebegalės išžiūrėti. Juk taip dažnai, Kazy, rašai, eini, ar tik taip sėdi kieme įsižiūrėjęs į bites skraidymą nuo dobiliuko ant dobiliuko ir be jokio aktyvino topteri mintis, sprendimas ar net ištas pasakojimas, o Tau gal eilėraščių, kurio gėnės veltui beiešiotum. O ji turi būti. Jeigu ne smegenyse, tai kur nors anapus jų dar gilesniam dugne, ir nieko iš ten neiškraptys, kol neateis laikas pačiai minčiai išsiskirti. Tai labai panašu į sėklos dygimą ar gimimą žmogaus. Žmogus savo genezę gali sužinoti iš kitų, gali suprasti, kaip viskas vyko, bet negali atsimeinti.

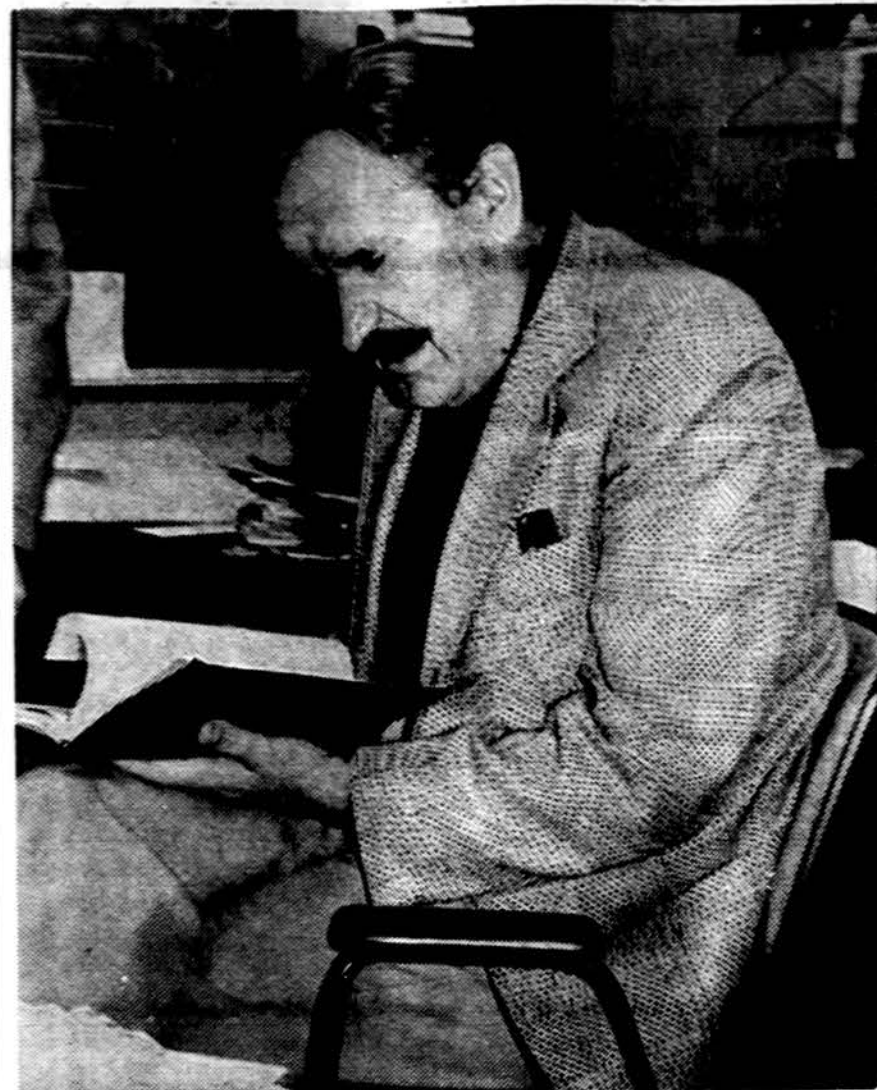
Padėjus į šalį tuos iškostus svarstymus, Kazy, Antanaitis man tebevisi galvoje kaip žmogus, išbuvęs dienų dienas vienuose, kaupęs mintis, kaip vandenį tvenkinyje, o dabar, radęs progą, praveria užtvanką ir leidžia tekėti pakalniui. Būdamas kaimo vaikas, negaliojantis išsiskirti, per žiemą užstovėjusių tvartų, vienuose. Pavasarį išleisti laidarin, kaip jie šveičia iš vieno galo į kitą, kaip jie triūbija, uodegas papūtę. Žmogus tos pat gamtos vaikas, tesiskiriant tik savo gelme, kuriai prisikrovus, reikia pravedinti.

Bet Antanaitis nesiriboja bohemišku pravedinimu malonumu — šnekėti, šnekėti, šnekėti. Jis turi ir konkretų žvilgsnį į rydinę, sugėba užsėdėti ir pareigas, o gal ta pačia proga ir praturtėja. Ne pinigais, Kazy, nei dar begyžant Rochesterio pakraščiais iš aerodromo, jis kalbų tarpūtyje rado progos pasiteirauti, ar neatsirastų pas mus žmogaus, su kuo galėtum sumegzti pasikalbėjimą "Akiračiams". Su dail. Dargiu jau yra kalbėjusi žemelis, mane patį jis pats laišku buvo pašnekinęs, ar neatsirastų dar kas nors? Rochesterio lietuvių skaičius labai ribotas. Tai ne Chicago, Toronto, New Yorkas ar kuris kitas centras, kur žmonių gali rasti šimtus šimtus. Pas mus viskas skalsu. Žmonės irgi. Bet tame skalsume vis tiek turime šį tą reikšmingą ir ne vien mūsų nedideliam lietuvių būreliui. Pavartę svarbesnius vardus, sustojom prie vienos iš pačių šačiausių asmenybių, prie prof. daktaro Antano Klimo. Jis, sugebąs padalyti savo dienas tarp mokslo bei visuomeninio darbo ir šeimos rūpesčių, turėtų ir daug ką iš savo patirties pasakyti, žinoma, jeigu turės laiko. Bet laiką jis moka sustvarkyti, kaip turbūt retas kuris iš mūsų. Tarp vežėjimų šeimos ir visokių darbų ir užsiėmimų, jis išspaudė dar tiek laiko, kad didesnę dalį šeštadienio galėjo praleisti. Keletą valandų Jankū lūšneje ir dar keletą savo kabinete Rochesterio universitete. Ten juodu turėjo progos pasirausti po lentynas knygu, tarp kurių yra ir ne viena tik-

ra rėtybė. Nors, Kazy, ir man pačiam seilė varva apie jas išsižioti, bet nenoriu savo sveičiui užbėgti už akių. Jam buvo rodyta, tegu jis ir parašo, o iš to, ką girdėjo, prirašyti galės nors ir visą "Akiračių" numerį. Tiesa, pasiūlykimų su dr. Klimu spragoje, dar buvome užsukę pas dailininką Alfonsą Dargį, ką tik sugrįžusi iš savo darbų parodos New York'e, tebeplėnų įspūdių apie "solistikuotą" didmiesčio lietuvių ir jų organizacinius sugebėjimus ir nesugebėjimus. Jo tenai buvimą dail. Vida Krištolaitė labai puikiai ir labai teisingai aprašė Tavo laiškyje, ir sveikata padarei jos raštą atspaudęs gerose vietose. Kad New Yorkas jo nesuprato, Dargis nėra apkalbamas. Ir nekaltina žmonių, kad jie yra tokie, kokie yra. Kas jiems ir Krištolaitės žodžiai. Jie ramiai skendi savo primityviškame nekaltume ir kultūrinio imantrumo laipsnį teribojai tik tam tikrais balais, tam tikrais drabužiais, tam tikru (ne iš pigiųjų) išgerimu. O Dargį pas juos išleidamas sakiau: "Alfonasai, New Yorkas tave geriau suprato, negu kas kitas. Tenai gi šių dienų meno Meka." Ir supratau... Vida Krištolaitė suprato...

Nors iš New Yorko paveikslai dar nebuvo grįžę, bet jų dar kita tiek buvo ir namie, tai per valandą laiko ir Antanaitis galėjo jų prisizūre. Atrodo, kad suprato ir jis, nes paskum, kai buvom vieni, pasakė: "Jo darbai man patinka". "Tikrai patinka," dar pridėjo. Tik dėl teatro, tai jauodu jau negalėjo susiprasti. Dargiui teatras toks, kokiame jis Europoje dirbo ir dekoravimo patyrimo įsigijo. Jam teatras sutelktinų žmogaus pastangų rezultatas. Vertingi rūmai, puikiai išmaningai dekoruota scena, geras aktorių ansamblis. Antanaičiui teatras tik aktorius. Patalpos, butafonija jam teturi menkos reikšmės. Svarbu tik tas, ką aktorius sugeba duoti. Pagal jį Amerikoje dabar yra gaivalingas teatro renesansas. Jis, bevažinėjamas, po visą Ameriką (tai jo darbas kaip atsakomybės revizoriaus), kiekvienoje vietoje pasižiūrįs teatrinių grupių darbo ir negalįs atsigręžti jų nuostabiui užsiedimui ir dažnai neeiliniams sugebėjimams, tuo tarpu Dargiui Amerikoje teatro kaip ir nėra. Žinoma, ir nebus, kol teatras nebus valstybės reikalas, kaip yra Europoje, į kurią pasidairyti ir Dargis kas keltini metai vis nuvažiuoja ta proga pasidairyti po europinius teatrus ir parsiveža dar stipresnę tikrojo teatro nostalgiją.

Pagaliau prisėdom ir prie to, kam buvo atvažiavęs. Jam rūpėjo, kiek čia žmonių gali tokia paskaita domėtis? Kad būtų koks teatras ar cirkas, bet dabar literatūra čia ir ten. Kiek žmonių iš tokios mažos vietos gali susirinkti? Jis galvojęs tą paskaitą padaryti tokia, kad išeitų ne akademini, o pramoginis vakaras. Tam juoston prirašydines Bausko deklamuotų gabalų ir perrašydines Lietuvoje esančių autorių įskaitymų. Ką nedaręs, bet paskaita išėjusi labiau į akademine pusę lenkta ir gerokai į antrą valandą išėjusi. Raminau teigdamas, kad mūsų žmonės "nesofistikuoti", kad mes čia dar neįsigijom didžiųjų miestų prietaro, kad bet kokia programa (išskyrus gal operą) neturi trukti ilgiau, negu valandą, kad čia žmonės ateina žinodami, ko nori, ko jieško ir ko laukia iš rašytojo ar paskaitininko. Nežinau, ar kiek įtikinau, bet sakėsi, būsiąs patenkintas, jeigu ateisią dešimt ir visi iškęsį ligi galo, o po paskaitos, ir kai dar važiuom pažūrėti kaip gyvena L.B. kultūrinės sekcijos varikliai Dėdinai, ir pas juos, ir vėlai naktį, kai jau visi buvo sumigę, o mudu dar sėdėjom virtuvėje (aš su įprastiniu šilukniu škotiskos, kad nebūtų tuščios rankos, jis su buteliu konjako, vis pasimašydamas lašą kitą su coca cola). Taigi ir vėlai naktį į nenutrūkstamą šneką jis

Algirdas Titus Antanaitis kalba Rochester, N. Y. Nuotr. Jurgio Jankaus

vis įmaišydavo, kad tokių imlių klausytojų jam labai reta teko sutikti. Sakė, kalbi ir jauti, kad kiekvienas žmogus turi sminga. Ir pasiklausyti, sakė, net ir Chicagoje daugiau nesusirenka. Man, Kazy, sunku tikėti, bet gal taip ir yra. Gal didelių miestų žmonės tesidomi tik tokiais "dideliais" dalykais, kur jau čia, kad bus taip trenka, kad po to negreitai atsipeikėsi. Atlaidiniais ir jomarkiniais tokiais. Operomis ir kitokiais spektakliais, kur linksmintojai scenon išeina būriais. Kaip tu eisi pasidomėti, ką gali pasakyti vienas žmogus. Kaip nusileisi iš didmiesčio aukštumų ir pakreipsi dėmesį į jį, į vieną, visą valandą. O, gink Dieve, dar net ilgiau. Nepagalvok, Kazy, kad aš nemėgstu didžiųjų spektaklių. Mėgstu, ir dar kaip. Bet po operos, ar simfoninio orkestro koncerto, ar po puikaus koki ansamblio spektaklio, su didžiausiu malonumu dar valandas prasedėčiau su dirigentu, su kompozitorium, su vadovu, net su eiliniu didžiųjų spektaklių dalyviu. Dar rūpėtų įžvelgti į viso darbo šaknis. Atsimenu, senokai, bene akademiku didesnio susirinkimo proga surengtame dainos ir literatūros vakare, kažin ką skaičiau, dar kelis žodžius apie savo darbo procesą pridėjau, ir to vakaro aprašinėjos už tai užpylė man šalto vandens. Esą niekam nesvarbu, kaip tu ką dirbi, mums duok trumpa, išbaigtą darbą, kad būtų ko paklausti, kitą visą turėk sau. Laimė mūsų mažame Rochesterio lietuvių susibūrimo toji, ant snobizmo ribos svyruojanti pažiūra, seniai atgyventa. Čia žmonės domisi ir tuo, kas padaryta ir nepatingi pasidomėti iš kokių šaknų ir kaip tas padarymas yra dygęs. Beveik dviejų valandų Antanaičio šneką jie ne tik su malonumu išlausė, bet dar ir nemaža paaiškinimų paprašė. Jis dar atstovėlis ir darbo lapas. Po paskaitos dargis juos vartė, stebėdamiesi, kiek daug darbo reikėjo įdėti paruošti ne taip jau labai išsčiusiam pašnekeiui, o ne vienas, ypač iš jaunimo, gal net pasinaudos panašiu metodu ir savo darbams.

Kiekvienas džiaugėsi ir dar tebesidžiaugia gal pirmąja tokia mūsų rašytojų padaryta paralele tarp trijų dešimtmečių grožinės literatūros okupuotame krašte sukurto ir laisvajame pasaulyje pasklidusio. Beveik kiekvienas po to pagėdavo, kad toji paskaita, kiek praplėsta ir papildyta ligi šių dienų, būtų išleista atskiru leidiniu. Toks leidinys būtų labai naudingas literatūra susidomėjusiam besimokančiam jaunimui ir šiaip kiekvienam šviesiam lietuviui, tik, sako, autoriui reikėtų išsilaivinti iš siauro srovinio ratuko. Mądingai tai yra ne lengva. Visame pasaulyje taip buvo, ne kitaip buvo Lietuvoje, ne kitaip ir čia. Daugeliui kritiki savos pasaulėžiūros, savos politinės grupės, net kraujo giminytės žmonės buvo

buvo pražiūrėjęs gerą laiko tarpą. Gerai, kad dar spėjom. Jis skubėjo, nes norėjo spėti Chicago į dininį Pūkelevičiūtės "Palikimo" spektaklį. Trumpai atsisveikino, ir jis nu-skubėjo per visus patikrinimus, nusinėdamas atsakymą į mano klausimą, o aš pasilikau neaiškume su dideliu klausimu, kaip rašytojas, verčiamas derintis į partijos propagandą, gali išlikti objektyvus. Nebent objektyvus tik okupanto linijai. Bent tuose veikaluose, kuriuos pasitaikė skaityti, tikrai realybę objektyvumo nedaug teradavo. Aš pats pardavinėjau savo vasaras, mano broliai pardavinėjo, pardavinėjo ir draugai, augau tarp vasaras pardavusių berniukų ir mergaičių, didelę dalį jaunystės praleidau prie keturakės, dalgio (pas mus sakydavo dalgės) ir plūgo rankenų, bet nei tokios jaunystės, kaip Paukštelio, nei tokių parduotų vasarų, kaip Baltušio, manje nėra. Ne tik manje, bet ir visuose tuose, kurie tas vasaras pardavinėjo. Parasyta gerai, vietomis net labai gerai, bet atitraukimas nuo tikrosios tikrybės ir įgludimas į partijos propagandinę raidę šurpu nueina per nugarą. Kas savo vasarų (ir žiemų) nepardavinėjo, tam pasakojimas gali atrodyti labai tikras, labai objektyvus, nes kuris nesistos mažo skriaudžiamojai pusėn, bet mes patys nesijautėm nei skriaudžiami, nei kankinami. Šeiminkas (buožė) nebuvo nei kolūkio pirmininkas, nei koks partijos pareigūnas, sėdįs raštinėje už stalo. Jis kėlė anksčiau už piemenį ir gulė vėliau. Jis kentė tuos pačius drengiančius lietus ir šurpius vėjus. Tada dirbom visi, ir ne vienas neatėjo į galvą, kad kas galėtų sėdėti be darbo, kai visi plūša, ir žiūrėti į dirbančius iš viršaus. Tokia buvo objektyvi tikrėybė tuo laiku. Man, viską išgyvenusiam, ji buvo graži. Nusitrynė ir šaltos rastos nuo basų kojų, nudžio ir aštrios rugienos, bet giliai pasiliko jokių programų ir propagandų nepalietus turinys, kurio neišgyvenęs vargu ar kas supras. Panašaus gyvenimo neišgyvenusiam ir "Parduotos vasaros" gali atrodyti visiškai atremtos į realybę, visiškai objektyvios, ne kiek okupanto botago nepadiktuos. Tokiems jos ir yra parasytos: žiūrėkit, kaip tada buvo baisu!

Antra vertus, kažin ar apskritai įmanoma šnekėti apie meno objektyvumą. Pačia esme menas juk yra subjektyvus. Jis tėra menininko mėginimas sudėti savo pasaulį į konkrečią medžiagą: žodį, garsą, formą, spalvą. Ar Čiurlionis buvo subjektyvus ar objektyvus! O Beethovenas? Šekspyras? O Brazdžionis, Katiškis ir Tu pats? Kiek jų talentai pajėgė, jie galėjo būti objektyvus tik savo pasauliams, bet ne Tavo, Kazy, ir ne mano, ir ne kurios nors partijos užgaidai. Lietuvoje, priešingai, jie turi lauzyti savo vizijas ir rikiuoti jas pagal partijos pareigūno komandą. Ir kaip skaudu, kai jie mėgina savo tikrąjį pasaulį praktiškai kur nors tarp eilučių, kur nors viena kita metafora šmėkšteletti su mintimi, kad cenzoriai per kvaili tą pastebėti. Jie plakasi, kaip žuvis po

ledu, norėdamos gauti nors gurkšnį deguonim persunkto vandens. Šiaip ar taip Antanaitis paliko mums labai gerų mūnčių. Tokių, kokių tikėjosi palikti, ir tokių, apie kurias gal nebuvo net pagalvojęs. Tuos du pasaulius, tenykštį ir čionykštį, lyginti labai sveika ir būtinai. Tik palygindami galime giliai įžvelgti ne vien į daktų santykius, bet ir į jų esmę. Ypač mums reikia pajusti tą daktų ir vyksmų esmę, kad geriau galėtumėm suprasti tenai besiplakančius žmones. O juos

reikia ir suprasti ir įvertinti, ne pasmerkti. Joks mūsų nuopelnas, kad čia atsiradom, bet būtų nuopelnas, kad sugebėtumėm pakilti nuo minkstasulio ir darytumėm tą, ko tenai pasilikę negali. Ne vienas kitas, ne tas ir anas, bet visi ir kiekvienas. Pagaliau toks mūsų paskyrimas, bet kaip tu save tam paskyrimui palenksi, kad taip gera jauki namų ramybėje tūnoti.

Tavo

Jurgis Jankus

• MŪSŲ VYTIŠ, 1977 m. Nr. 3 — 4. Skautiškos minties jaunimo ir vadovų žurnalas. Leidžia Akademini skautų sąjūdis. Redaguoja Antanas Saulaitis, S. J., 2345 W. 56th St., Chicago, IL 60636. Administruoja Alfredas Kleinaitis, 11044 W. 84 Place, Willow Springs, IL 60480. Metinė prenumerata JAV ir Kanadoje — 6 dol., kitur — 3 dol. Garbės prenumerata — 10 dol.

Numeris skirtas paminėti Akademini skautijos įsteigimui Vydiūno Jaunimo fondo 25 metų sukakčiai. Straipsniai ir nuotraukos gražiai nušviečia šio fondo įsikūrimą ir 25 metų sėkmingą bei prasmingą veiklą.

A. TVERAS
LAIKRODŽIAI IR BRANGENYBES
Pardavimas ir Taisyimas
2646 W. 69th Street — Tel. RE 7-1941

LADIES AND GENTLEMEN!
Hair formula JIB is Patented-Guaranteed in Switzerland and is Registered in USA, Canada, Europe. It cures Dandruff, Falling Hair, Itching scalp, Splitting ends, strengthening HAIR, Root growth, and restoring NATURAL HAIR COLOR. Using JIB you will never be BALD or GREY. 100% Guaranteed. Listed in Drugists, Red-Blue Book, Drug-Chemist Order STRAIGHT JIB LAB.: J & J, 2357 W. 69th St., 1640 W. 47th St., So. 50th Ave. & 14th St., Cicero, Ill., 1147 S. Ashland Ave., 2834 N. Milwaukee Ave., Chicago, Ill. JIB Medicine Liquid 3 oz. week supply — \$6.00. Money Order postpaid Send Today
JIB LABORATORY, 1437 So. 49th Ave., CICERO, ILL. 60650

Savanorio ir Kontražvalgybininko Atsiminimai
Tai Lietuvos žvalgybos ir kontražvalgybos paslaptys kurias aprašo J. DEMERECKIS savo knygoje.
Kaina minkštais viršeliais \$4.00, kietais \$5.00
Graumaga —
ORAUGAS, 4545 W. 63rd St., Chicago, Ill. 60629

EKSKURSIJOS Į LIetuVĄ 1978 METAIS!!
AMERICAN TRAVEL SERVICE BUREAU
Įsteigta 1959 m.
9727 So. Western Ave., Chicago, Illinois 60643
Tel. — (312) 238-9787

6 VIENOS SAVAITES KELIONĖS:
1 — gegužės mėn. 1 d.; # 2 — gegužės mėn. 8 d.;
3 — gegužės mėn. 14 d.; # 15 — rugsėjo mėn. 25 d. užpildyta;
16 — spalio mėn. 9 d.; # 17 — spalio mėn. 16 d.

DVIEJŲ SAVAITŲ KELIONĖS:
4 — birželio mėn. 12 d. (Vokietija);
5 — birželio mėn. 18 d. (Roma);
6 — birželio mėn. 26 d. (Leningradas);
7 — liepos mėn. 2 d. (Roma);
8 — liepos mėn. 10 d. (Sveicarija);
9 — liepos mėn. 17 d. (Paryžius);
10 — liepos mėn. 24 d. (Ryga-Leningradas);
11 — liepos mėn. 31 d. (Leningradas);
12 — rugpjūčio mėn. 7 d. (Sveicarija);
13 — rugpjūčio mėn. 14 d. (Paryžius);
14 — rugsėjo mėn. 4 d. (Ryga-Leningradas);
18 — gruodžio mėn. 20 d. (Katalėnė)

Dėl kainų ir pietėnų informacijų kreipkitės į American Travel Service Bureau!
Visos ekskursijos apima Kaimą ir Trakus. Visos skrenda su palydovu.
Taipgi parduodame pigintus akridimus (šariterius) į Londoną, Frankfurtą, Zurichą, Varšuvą, Havajus, Las Vegas ir kitur.

5 1/4% HIGH RATES 7 1/2%
PER ANNUM
PASSBOOK
ACCOUNTS

PAID QUARTERLY AT
BRIGHTON
FEDERAL
SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
HIGHEST RESERVES
4071 ARCHER AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS 60632
TEL: LA 3-8248
(WEST OF CATERPILLAR AVE.)

6 3/4%
PER ANNUM
\$5000 or more
minimum
30 months

6 1/2%
PER ANNUM
\$1,000 or more
1 year min.

10% — 20% — 30% pigiau mokėsite už apdirbimą nuo užties ir automato pas mus
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Chicago, Illinois
Tel. GA 4-8454

WAGNER and SONS
TYPEWRITERS,
ADDING MACHINES
AND CHECKWRITERS.
Nuomoma, Parduoma, Taisoma
Virš 50 metų patikimas jums patarnavimas.
Phone — 561-4111
5616 S. Pulaski Rd., Chicago

LIETUVIŲ OPERA

A. BRAZINS
Nabucco

D. HICKS
Kethemesas

E. KOGUTAITĖ
Anna

VERDI NABUCCO

**BALANDŽIO: 1D. 8 VAL. VAK.
2D. 3 VAL. POPIET
8D. 8 VAL. VAK.**

M. MOMIENAS
Fetima

R. PRAPIOLĖNIS
Rab. vyr. kunigas

**MARIJOS MOKYKLOJE
6700 S. CALIFORNIA
CHICAGO, ILLINOIS**

J. SAVIENAS
Abdalo

R. STANKAITIS
Abuizilis

**BILIETAI: VAZNELIŲ PREKYBOJE
GIFTS INTERNATIONAL
2501 W. 71 ST.
CHICAGO, ILL. 60629**

R. STRIMAITIS
Ismarie

V. VASAITIS
Dirigentas

J. VAZNELIS
Zaccara

S. WICK
Ismaelis

VISI PRAŠOMI ATSLANKYTI!

REDAGUOJA OFELIJA BARSKITYTĖ, 6640 S. TALMAN AVE., CHICAGO, IL 60629; TELEF. (312) 476-1974

REDAKTORĖS ŽODELIUKAS

Mieči skaitytojai,

Sėdžiu prie stalo, apsupta knygų krūvomis. Universiteto ketvirtis baigiasi, bet darbo galo nematyti. Egzaminai, rašiniai ir formulės suka galvą. O čia dar laukia naujo "Akademinės Prošvaistės" numerio redagavimas. Tai va čia jis ir yra. Iš anksto atsiprašau, kad atrodo toks "sulipytas". Bet tikiu, kad rasite nors vieną dalyką, kuris jūsų jaunas galvas domintų. Skautai ir ateitininkai — rasite žinių. Gal reikia pinigų, darbo ar norite keliauti? Rasite adresus — rašykite.

Saulius Girmas — SAS CV pirmininkas, Danutė Šailikytė — Chicago Studentų draugovės pirmininkė, ir (pačioje kairėje) Saulius Kuprys — veiklos ateitininkas, diskutuoja studentų ateitininkų atei. Nuotr. Jono Kuprio

Visiems linkių linksmų šventų talkininkams didelis ačiū. Visavelykų, malonių atostogų, nors ir trumpų, ir daug džiaugsmo artėjančiame pavasaryje. Plunksnos naujas plunksnas. Ofelija

POLITINIŲ DEMONSTRACIJŲ TIKSLAS

Red. pastaba. Jau praėjo beveik pusė metų nuo Pabaltiečių žygio už žmogaus teises. Kiek iš mūsų tą žygį jau esame pamiršę? Ar ta vilties liepsnelė, kurią daug kas iš mūsų pajutome, užgeso? Ar mūsų veikla dar vis gyva, nauja ir pilna pasiryžimų? O gal jau kiti dalykai pasidarė svarbesni už lietuviškus reikalus? Pavasarį atsi- bunda gamta, tad atsibuskim ir mes. Šiuo rašiniu prisiminkime žygį ir pasiryškime dirbti toliau. Ofelija

Gyvename demonstracijų amžiuje. Visame laisvame pasaulyje, o ypač Amerikoje, įvairios žmonių ir tautybių grupės savo nepasitenkinimus ar reikalavimus išreiškia viešomis, dažnai masinėmis demonstracijomis svarbiose vietovėse. Jau ir lietuviai kuri laiką šia vieša forma pasinaudoję, išreiškėdami savo protestus prieš įvairius, mūsų tautą žlugdančius įvykius, o taipgi keldami reikalavimus, siekiant Lietuvai laisvės.

Jau 37 metai, kai Lietuvai žiuria klasta ir smurtu buvo atimta nepriklausomybė, o lietuvių tautai atimta bet kokia teisė į laisvę. Šimtai tūkstančių lietuvių buvo žiauriausiu būdu su naikinti, ištremti iš savo krašto. Bet kai kurie laimingesni lietuviai išsigelbėjo iš pražūties, pasitraukdami į Vakarus. Jų tarpe esame ir mes. Mūs išsigelbėjimas mus įpareigoja nuolat budėti ir dirbti Lietuvos nepriklausomybės atstatymui ir pabrėžimui lietuvių teisių į laisvą gyvenimą ir valstybinio gyvenimo apsisprendimą. To mes turime siekti įvairias būdais: 1) išlikdami sąmoningais lietuviams ir stengdamiesi kuo ilgiau išlaikyti lietuviškus papročius, kultūrą ir kalbą; 2) įieškodami įtakingų draugų įvairių valstybių politikų ir kultūrininkų tarpe; 3) nuolat keldami mūsų tautai padarytas skriaudas ir reikalaujanti jai laisvės ir nepriklausomybės.

Vienas iš veiksmingiausių metodų yra viešos demonstracijos. Kad jos būtų veiksmingos, jas rei-

kia gerai apgalvoti, išplanuoti ir joms pasiruošti. Į jas turime siekti sutraukti ne tik visų kartų lietuvių, bet taip pat kitataučius, ir amerikiečius. Į jas turime siekti įtraukti įtakingus asmenis, ypač valdžios atstovus ir stengtis iš jų išgauti naudingus mūsų reikalui pareiškimus bei pažadus.

Labai svarbu turėti gerus santykius ir ryšius su JAV komunikacijos priemonėmis. Mūsų veikla ir demonstracijos yra veiksmingesnės ir labiau pasiekia savo tikslą, kai apie jas pranešinėjama oro bangomis, televizijoje, nuotraukos ir straipsniai bei komentarai talpinami didžiosios spaudos puslapiuose. Be komunikacijos priemonių ir spaudos dėmesio mūsų demonstracijos, kad ir labai svarbios, lieka plačių Amerikos gyventojų sluoksnių nepastebėtos, lieka tik mūsų demonstracijos savo tarpe, nieko kito nepasiekiančios. O komunistinė Rusija bijo pasaulio akis atkreipti į mūsų demonstracijas, kad ir labai svarbias, lieka plačių Amerikos gyventojų sluoksnių nepastebėtos, lieka tik mūsų demonstracijos savo tarpe, nieko kito nepasiekiančios. O komunistinė Rusija bijo pasaulio akis atkreipti į mūsų demonstracijas, kad ir labai svarbias, lieka plačių Amerikos gyventojų sluoksnių nepastebėtos, lieka tik mūsų demonstracijos savo tarpe, nieko kito nepasiekiančios.

Kita teigiama demonstracijų reikšmė, ypač lietuvių jaunimui, yra tarpusavio suartėjimas, susipažinimas ir tautinės savigarbos pajutimo pabudinimas. Beplanuodami ir beruošdami demonstracijas, žmonės susipažįsta ir susidraugauja. Mažiau apie Lietuvos reikalą žinantieji, praplečia savo žinojimą ir tampa sąmoningesniais lietuviams.

Ruošiant demonstracijas ir ko nors reikalaujant, neturėtume kartoti vyresniosios kartos daromų klaidų, tai yra — kalbėti vien lietuvių vardu. Amerikiečiams tada susidaro vaizdas, kad demonstruoja ar ko nors reikalauja kažkokia maža pabėgėlių - imigrantų grupė. Kad būtų veiksmingiau, turime kalbėti lietuvių amerikiečių — LITHUANIAN AMERICAN vardu. Politikams reikia neužmiršti visur priminti, kad esame stipri balsuotojų grupė, kad remsime juos, jei jie rems mūsų reikalavimus.

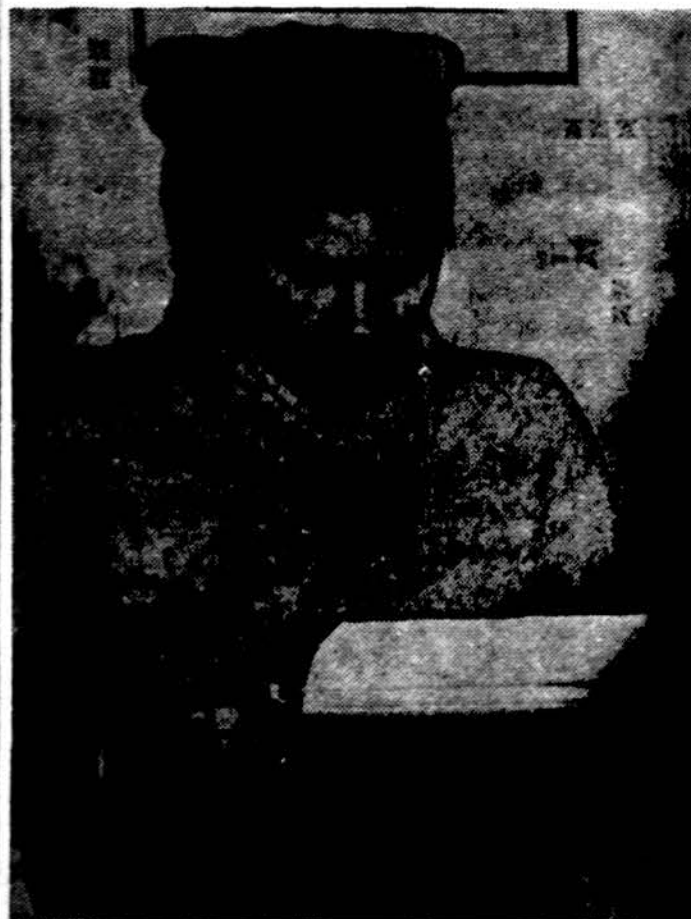
Vien nusižeminimu ir nuolankiais prašymais nieko nelaimėsime. Tik ryžtingai keldami savo balsą ir pabrėždami savo pilietines teises, kaip šio krašto piliečiai, galime tikėtis dėmesio ir paramos iš savo JAV ir kitų valdžių atstovų! Audrius Regis

Akademinio skautų sąjungos veiklos kalendorius Chicagoje

— Kovo 22-25 dienomis, Jaunimo centre įvyks A.S.S. rekolokacijos, kurias praves kun. Jonas Kubilius, S.J.

— Kovo 31 - balandžio 2 d. Norberto Lingertaičio gintaro ir sidabro papuošalų paroda Jaunimo centre. Rengia F.S.S. Chicago skyrius.

— Balandžio 7-16 d. Jaunųjų akademikų meno paroda Jaunimo centre, rengia A.S.D ir F.S.S. Chicago skyriai.

JAV — LJS valdybos narė Liucija Zdanaitė masinėje JAV — LJS skyrių veiklos centro valdybos aplikacijoje

TRUMPOS BANGOS

— Studentų ateitininkų vasaros stovykla šiais metais įvyks rugpjūčio 27 - rugsėjo 4 dienomis Dainavoje. Stovyklą ruošia Detroito draugovė ir kviečia visus studentus ateitininkus.

— Pasaulio Lietuvių jaunimo sąjungos valdžią sudaro: Gabija Juozapavičiūtė - pirmininkė; Almis Kuolas — ryšiai su kraštais ir informacija; Dainora Juozapavičiūtė — bendradarbiavimas ir talkininkų siuntimas tarp kraštų; Kristina Paršytė — lituanistika ir programos veiklai; Jūra Šeškutė — 4 PLJ kongreso reikalai; Viktoras Nakas — jaunimo politinė veikla; Regina Knox — lėšų telkimas PLJS veiklai, parengimai.

— Jaunimo kongreso Ruošos komiteto pirmininkas yra Andrius Šmitas, Annabergerstr. 400, 5300 Bonn-Bad Godesberg, West Germany.

— Lietuvių studentės, norinčios per vasaros atostogas dirbti lietuvių senelių namuose, gali kreiptis: Matulaitis Nursing Home, Thurber Rd., Putnam, CT 06260.

— Chicago studentai ateitininkai rengia studentų šokių, Velykų dieną, kovo 26, 8 val. vak. Jaunimo centre. Gros "Romantika" iš Detroito. Įėjimas 3 dol. ir LD. Visi kviečiami!

— Pasaulio lietuvių dienos įvyks šiais metais, birželio 28 - liepos 3 dienomis Toronte.

— Ir šią vasarą bus galima gauti vasaros darbą New York VLIKO būstinėje. Daugiau informacijos vėliau. PLJS ragina susidomėjusius studentus jau dabar kreiptis į PLJS politinės veiklos koordinatorių: Viktoras Nakas, 2608 N. 18th St., Arlington, Va. 22201, USA.

DEMESIO, SPORTININKAI!

Jau oficialiai prasidėjo Pasaulio lietuvių sporto žaidynės. Pirma įvykis buvo slidinėjimas. Baltiečių slidinėjimo varžybos įvyko vasario 25-26 dienomis Kanadoje. Sveikinam laimėtojus! Vyrų "slalomą" laimėjo R. Gudelis, M. Tarvydas ir R. Sungaila — visi iš Toronto. Didįjį "slalomą" laimėjo R. Gudelis iš Toronto, R. Veita iš Bostono ir R. Sungaila iš Toronto. Abu moterų "slalomus" laimėjo R. Veitaitė iš Bostono ir D. Izbiakaitė iš Toronto.

Jau laikas registruotis individualiom varžyboms pasaulio lietuvių dienų žaidynėse. Registruotis:

Akademikai skautai prie filisterių lietuviškų knygų pavidlo sveikina Lietuvos generalinę konsulę Jūzė Dautzardienę, kuri perkirpusi simbolinę Vilniaus Kazuko mugės kaspiną, 1978 m. mugę kovo 5 d. Jaunimo centre, Chicagoje, atidarė. Nuotraukos: A.S.S. Chicago skyriaus valdybos nariai įteikia konsulei tradicinę Kazuko mugės baronų virtinę. Nuotr. J. Jankulaitis

A.S.D. ir Korpi Vyties Kazuko mugės Chicagoje programos dalyviai: fil. Nora Sugintaitė ir senj. Donatas Ramanauskas šoka "Disco" šoki. Nuotr. R. Jankulaitis

SKAUTAI AKADEMIKAI "ŠEŠTADIENIO NAKTIES ĮKARŠTŲ"

Kaziuko mugės išvakarėse kovo 4 d. Chicago Jaunimo centre iki pat vėlumos akademikų skautų draugovės ir korporacijos Vyties nariai bendromis jėgomis su dideliu entuziazmu ir linksma nuotaika ruošėsi, puošė savo kavinę, į kurą tikėjosi patraukti kuo daugiau žiūrovų savo visai naują mintimi — "Disco" šokių menu.

Turėdami mintį šią temą, savo fantaziją naudodami, akademikai skautai bandė kuo įvairiau išpuošti savo buveinę. O kovo 5 dienos Kaziuko mugėje du jauni studentai, fil. Nora Sugintaitė ir senj. Donatas Ramanauskas, lydimi šokio muzikos, sudomino žiūrovus taisyklingu "Disco" šokio atlikimu. "Disco" šokio mėgėjai buvo taipgi įtraukti į varžybines šokio programą. Profesionalai — Nora ir Donatas išrinko vieną iš geriausių šokančių porų — Kestutį Žilionį su Sue

Plaukimas — A. Barzdukas, 3322 Hartwell Ct., Falls Church, VA. 22042.

Lengvoji atletika — 3000 Hadden Rd., Euclid, OH, 44117.

Lauko tenisas — V. Grybauskas, 4144 S. Maplewood, Chicago, IL 60632.

Kybartaitę. Laimėjusiems šokio premija buvo įteikta plokštelė — "Saturday Night Fever". Visi, norintieji išmokyti "Disco" šokių, turėjo progos pasimokyti. Jie čia buvo mielai instrukuojami šio šokio specialistu.

Kavinėje buvo galima išmėginti ir sa savo laimę. Akademikų skautų loterija buvo ypač turtinga savo fantais. Vertingus fantus paaukojo mūsų lietuvių prekybininkai: "Terra", "Gifts International", "Parma", "Baltic Blossoms", "Andrijauskas Li-quors", "Talman Delicatessen", "Ramunė", "Marquette Delicatessen", "Cosmos Parcel Express Corp.", "Marginia".

Atsilankę svečiai iš Chicago ir įvairių apylinkių akademikų skautų kavinė, be įdomios programos ir laimėjimų, galėjo atsi-gaivinti ir kavute su filisterių keptais pyragaičiais bei kitais skanėstais. Prie raudonai užtiestu stalių ir įdomaus apšvietimo išaukštumos, blizgančioje atmosferoje ir šokio sukuryje svečiai tikrai galėjo pasijusti "Disco" pasaulyje.

Vilija Vakarytė

MUZIKO BRONIAUS JONUŠO STIPENDIJA

Muziko Broniaus Jonušo našlė, Emilija Jonušienė, savo mirusio vyro atminimui steigia kasmetinę stipendiją.

Stipendija bus duodama neturtingam jaunuoliui, jaunuolei, norintiems šalia pagrindinių studijų studijuoti ir lituanistinius dalykus. Iš kandidato pageidaujama, kad jis būtų aktyvus lietuviškųjų jaunimo organizacijų narys ir pasireikšų savo veikla lietuviškoje dirvoje.

Stipendijos dydis bus kasmet po 1,000 dolerių.

Kandidatus stipendijai gali siūlyti kiekviena lietuviškoji jaunimo organizacija, įvairūs sambūriai arba kiti vienetai. Siūlymo terminas — kiekvienų metų gegužės 15 diena.

Kandidatams parinkti bus su-

daryta tėsėjų komisija. Jos sąstata bus paskelbtas vėliau. Sprendimas daromas balsų dauguma.

Stipendijai gauti kandidatus siūlyti šiuo adresu: Mrs E. Jonušienė, 4006 S. 26 Street, Omaha, Neb. 68107 USA

PURDUE UNIVERSITETO LIETUVIŲ STUDENTŲ KLUBAS

Lietuvių studentų klubas - Lituanica, Astos Baškauskaitės iniciatyva, buvo įkurtas ir suorganizuotas Purdue universitete, kuris yra West Lafayette, Indiana. Klubas turi apie 25 narius, kurie kas dvi savaites daro susirinkimus. Turi taip pat lietuvių kalbos kursą, nes daugelis studentų nori jos pramokti, kad galėtų sekti lietuvišką spaudą ir t.t. Universitetas klubą vertina ir jau yra įregistravęs kaip oficialią universiteto organizaciją. Pirmininke išrinkta Asta Baškauskaitė, kuri čia mokyti yra atvykus iš Bostono. Ten yra lankiusi lituanistinę mokyklą, tai čia gali padėti ir kitiems. Kitų universitetų lietuvių studentų klubai gali užmegzti ryšius, rašydami: Lituanica, c/o International Center, 124 Marsteller St., West Lafayette, Ind. 47906.

JURININKAS

Pasigėrė patyręs jūrininkas ir eidamas įvairius patvinsus užgavio griovį. Tai pastebėjęs policininkas bandė jį ištraukti, bet jūrininkas spyriai, sakydamas:

— Pirmiausia gelbėkite moteris ir vaikus! Aš galiu palaukti.

PATYRIMAS

Teisėjas kaltinamajam rūšiai sako:

— Jau trečią kartą, piliet, esi sulaukęs vagiant. Ką visa tai reiškia:

— Tai reiškia, kad trūksta patyrimo.

PAŽINTYS

— Ar tu pažįsti tą žmogų, kuris tave asili išvadino?

— Pirmą kartą matau.

— Tai iš kur jis tave pažįsta?